

Összeállította: Rieder Gábor

Azt látod, amit látsz!

1963-tól kezdve a New York-i galériákban megsokasodtak a letisztult formanyelven beszélő, háromdimenziós alkotások. Falnak támasztott neoncső, megmunkálatlan fagerenda, egymás mellé helyezett fémdobozok és némán álló plexikockák. Az öntelt absztrakt expresszionizmus és a zabolátlan pop-art mellett szót kért magának a hűvösfejű minimalizmus is! A rideg és ipari hangulatot sugárzó szoborszerű tárgyak elutasították bármiféle metafizikus utalásrendszert vagy szimbolikát. Üresen és szenttelenül álltak. „Azt látod, amit látsz” – mutatott rá a lényegre Frank Stella. Nincs körmönfont rejtély, fecsegő felszín, valóságvonatkozás. Bár ma már úgy érezzük, a minimalizmus valamire mégiscsak utal: a '60-as évek perfekcionista ipari szemléletére. Ez pedig annyira divatos a mai dizájn világában, hogy egy műértőnek nem hiányozhat a polcáról a Taschen izmussorozatának Minimalizmus-kötete sem! Daniel Marzona bevezető tanulmányát elolvastva azt is megtudhatjuk, hogy az irányzatot már a nagy hatású műkritikus, Clement Greenberg is dizájnstílusként sajnálta le. A gondos műelemzésekkel tarkított rövid könyvet végigolvasva mi már nem eshetünk a gögös művészetelmélet-cézár hibájába.

Daniel Marzona: Minimal Art.
Taschen-Vince, Köln-Budapest,
2006, 96 oldal, 2275 Ft